die deze gemeente komt te leiden naar zijn Woord, opdat er nog zielen gewonnen worden voor zijn dierbaar Koninkrijk.

Namens den kerkeraad,
S. DE VRIES, *scriba.*

St. Jacobie-Parochie.

Buitenland.

Frankrijk. Het schijnt dat het Roomsche Frankrijk steeds meer in isolement zijn heil gaat zoeken. De Roomsche geestelijkheid weigert tegenwoordig te zijn bij eene begrafenis, waaraan vrijmetselaars officieel deelnemen. Vandaar dat steeds meerdere civiele of burgerlijke begrafenissen plaats hebben. Tot hiertoe had geen kerk er naar gevraagd of Joden, Protestanten enz. deelnamen aan begrafenisplechtigheden; nu gaat Rome de vrijmetselaars niet alleen buitensluiten, maar heeft men aan de Roomschen verboden om deel te nemen aan eene begrafenis, die niet op Roomsche wijze geschiedt. Kennelijk is het er om te doen om de Roomsche bevolking van de vrijdenkers af te zonderen en om te verhinderen dat leden der Roomsche kerk gaan luisteren, wanneer Protestantsche predikers een rede houden bij eene geopende groeve. Op haar standpunt heeft Rome gelijk. Als wij ons niet vergissen bereidt zich het ultramontanisme in Frankrijk voor op een steeds heviger strijd tegen de radicale en socialistische elementen, die thans in Frankrijk den boventoon hebben.

Meer en meer werpt zich de Fransche Roomsche kerk op de sociale vraagstukken. Terwijl men onder z.g Evangelische Protestanten (Gereformeerden kan men hen nauwnoemen) slechts een vereeniging oprichtte om de sociale vraagstukken te bestudeeren, zoo heeft de Roomsche kerk al van allerlei tot oplossing van het maatschappelijk vraagstuk tot stand gebracht, onder de leiding der bisschoppen en mannen als de bekende graaf De Mun. Nu zijn er in Parijs ontzettende dingen aan het licht gekomen, die dringend verandering eischen. In Parijs zijn 17,000 woningen die niet een venster hebben en 20,000 zonder schoorsteen. Geen vereeniging om aan de ellende een einde te maken is gesticht en Rome's invloed wordt er zeker niet minder om, dat men de helpende hand toesteekt aan menschen die een treurig bestaan voortsleepen.

Rusland. Vrijspraak van den predikant Nerling.

Van 29 Mei—10 Juni vergaderde het gerechtshof van St.-Petersburg met gesloten deuren om de zaak van den predikant Frans Nerling te behandelen. Met spanning wachtte menigeen op de uitspraak van genoemd college.

Den 31sten Maart van dit jaar had het kantongerecht te Reval Nerling, Luthersch predikant te St.-Matthei in Estland, tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld op grond van artikel 180 van het strafwetboek. Van deze uitspraak kwam Nerling in hooger beroep, maar ook de procurator van de Revalsche rechtbank had zich niet bij het geslagen vonnis kunnen nederleggen, wijl deze meende dat de opgelegde straf veel te zacht was. De procurator meende dat art. 178 van het strafwetboek op den Lutherschen prediker van toepassing was, dat aldus luidt: »Wie op een openbare plaats, waar eene meer of minder talrijke menigte bijeen is, opzettelijk zich minachtend uitlaat over het Christelijk geloof of over de rechtgeloovige kerk, of zich omtrent de Heilige Schrift en de heilige Sacramenten onbetamelijke uitdrukkingen veroorlooft, wordt gestraft met verlies van alle rechten en met dwangarbeid in fabrieken gedurende den tijd van 6—8 jaren. Wanneer genoemd vergrijp niet op een openbare plaats, maar in tegenwoordigheid van getuigen heeft plaats gehad, met het doel, die personen van hun geloof af te keeren, dan moeten de schuldigen gestraft worden met verlies van alle rechten en tot verbanning naar de verst afgelegen deelen van Siberië."

Op grond van deze paragraaf stond Nerling weder te recht, nu voor het Petersburgsche gerechtshof, de man die in den grond der zaak niet anders gedaan had, dan ijveren om de kudde hem toebetrouwd bij de Luthersche belijdenis te houden. En de uitspraak was verblijdend. Het vonnis van het gerecht van Reval werd vernietigd en Nerling vrijgesproken. Alleen is hem verboden zes maanden zijn ambt uit te oefenen, omdat de rechtbank meende dat hij aan een ander vergrijp schuldig was.

Het doet weldadig aan, als men bemerkt, dat er nog eene Russische rechtbank te vinden is, die zich door het drijven van de Griekschorthodoxe partij niet laat medeslepen om de reeks van harde vonnissen, tegen Luthersche predikanten gewezen, te vermeerderen. Zes dagen te voren had de rechtbank te Riga den moed om een paar courantenredacteurs, die in hun blad eenige Luthersche burgers van Riga belasterd hadden, tot gevangenisstraf en het betalen eener geldboete te veroordeelen. Men dacht dat tegenover lieden die niet tot de Grieksche kerk behooren, alles geoorloofd is.

Maar niettegenstaande dit alles blijft de toestand der Lutherschen in de Oostzee-provinciën hachelijk. Vooral de leeraars staan elk oogenblik bloot aan verbanning naar Siberië. Al komt iemand geheel uit eigen beweging tot een Lutherschen leeraar om te begeeren tot het heilig Avondmaal te worden toegelaten, aan verbanning naar Siberië staat hij bloot wanneer de persoon behoord heeft tot de Grieksche kerk. Daarentegen mogen de partijgangers voor de orthodoxe kerk ongestraft zelfs de meest vleeschelijke middelen gebruiken om de Lutherschen afvallig van de kerk hunner vaderen te maken, terwijl zij daarbij gesteund worden door het geld en den invloed van de regeering.

Australië. Ook in Australië is evenals in N.-Amerika de quaestie van de herziening der belijdenis aan de orde en wel eveneens in de Presbyteriaansche kerk. Vele komen tegen de sterke uitdrukkingen van de Westminstersche geloofsbelijdenis op, vandaar dat men onder voorwendsel om vereeniging met andere kerken te zoeken, gaat trachten die belijdenis op zijde te schuiven. In de jongste algemeene vergadering van de Presbyteriaansche kerk van Australië, sprak de voorzitter Dr. Clouston als zijn gevoelen uit, dat wilde men vereeniging, men de Calvinistische belijdenis moest herzien. Hij meende dat de kerk even Calvinistisch was als vroeger en sprak uit dat hij bereid was om voor zich persoonlijk de Westminstersche confessie te onderteekenen; maar de tijden zijn veranderd en voor den strijd van deze dagen is de Calvinistische wapenrusting te hinderlijk. Hij wilde niet met profane handen die Westminstersche confessie aantasten, maar »op verschillende punten een nieuwe geloofsbelijdenis opstellen, die meer overeenstemt met de behoeften van dezen tijd". Dit moet dan een belijdenis zijn die Arminianen bevredigt, en ook Baptisten enz. niet stuit, want zij zijn toch allen Christenen en daarom moet eene belijdenis opgesteld die allen kan vereenigen.

Dit jammerlijk gebazel zou ons geen oogenblik ophouden, indien niet hij, die het deed hooren, voorzitter was van de Australische Algemeene vergadering der Presbyteriaansche kerk. Het is diep treurig, maar tevens een spoorslag voor onze kerken om te waken, dat we ons niets van het pand ons toebetrouwd laten ontrooven.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

De vierpotige profeet.

Koning Karel van Frankrijk ging eens met verscheiden ridders ter jacht in een woud. Men reed in kleine groepen, en zoo gebeurde het dat de koning, slechts door twee ridders vergezeld, een kolenbrander tegenkwam, die met zijn ezel, die hout droeg, door 't bosch ging.

»Hoever is 't nog van hier naar den eikenheuvel?" vroeg de koning.

»Nog een uur," was 't antwoord, »maar ik zou u raden terug te keeren, want er dreigt onweer, en dan is 't niet aangenaam in het bosch, vooral wanneer men den weg niet weet."

»Onweer?" riep de koning, »bij zoo'n heldere lucht! Hoe weet gij dat?"

»Dat zie ik aan mijn ezel," sprak de kolenbrander, »als die zijn ooren zoo plat neerlegt, komt er altijd slecht weer."

»Nu, wij zullen maar wijzer zijn dan ezels!" sprak de koning. »Vooruit, heeren!"

En de heeren draafden weg.

Geen half uur later betrok plotseling de heldere hemel. Een felle wind ruischte door het dicht geboomte. Weldra vielen groote regendruppels en hoorde men in de verte 't rollen van den donder.

De koning begon nu berouw te krijgen. »We moeten terugkeeren," zoo sprak hij, en aldus geschiedde.

Intusschen nam 't onweer toe, en bij den fellen wind en den regen was 't heel moeilijk den rechten weg te houden. De drie ruiters zwierven een poos in 't roud, en waren blij toen zij eindelijk een armoedige hut vonden. Haastig stegen ze af en traden binnen; hun fraaie kleeren dropen van den regen, en ze zagen er geweldig bestoft en beslikt uit.

Een oogenblik later trad een man de kamer binnen; 't was de kolenbrander van vanmorgen. Hij groette beleefd en zette zich zwijgend neder. De vrouw des huizes stookte het vuur op, en de koning met zijn ridders plaatsten zich daarbij om hun kleederen wat te drogen.

Eindelijk hield het noodweer op en de heeren maakten zich gereed te vertrekken.

»Ziet gij nu wel, dat mijn ezel gelijk had," sprak de kolenbrander.

»Ja vriendlief," zei Karel VII, »gij hebt gelijk. Gij kent mij niet Ik ben koning Karel en moet met schaamte erkennen, dat de eenvoudige kolenbrander den vorst een les heeft gegeven. Ik was te trotsch om mij door een ezel te laten waarschuwen. Nu heb ik ervaren dat zelfs de hoogste van den geringste leeren kan. Hier hebt gij een goudstuk, al is de goede les voor ons daarmee lang niet betaald."

Weet ook iemand waar in de Schrift nog gewezen wordt op het voorbeeld der redelooze dieren en de Heere klaagt dat zijn volk minder kennis heeft dan zij?

VOOR WEETGRAGE LEZERS.

Men kan velerlei dingen op verschillende wijzen doen, en toch ten slotte tot een goed einde brengen.

»Alle wegen leiden naar Rome", zegt het spreekwoord. Men dient daarbij echter op te merken, dat, al komt men er ook slotte, het toch veel scheelt of men uit Nederland over Bazel, dan wel over St.-Petersburg naar Rome reist. Niet alle wegen zijn even lang en even verkieslijk.

Zoo zijn er ook verschillende wijzen om een boek te lezen, ook al is men den leeftijd ontwassen, waarop men met het boek onderste boven voor zich zit en er toch wakker uit op los zingt.

Er zijn menschen die, als zij aan een boek beginnen, b. v. een verhaal, niet laten kunnen eerst eens even achterin te kijken, om te weten hoe 't afloopt. Zij lezen zoo wat »achterste voren", wat bij een Hebreeuwsch boek wel gaan zou, maar alle boeken zijn geen Hebreeuwsch, en die lieden doen toch als ik zooeven zei.

Andere menschen willen eerst weten of een boek »mooi" is, d. w. z. of het nog al in hun smaak zou vallen. Nu gaat het echter moeilijk tot den schrijver een briefje te richten, met de vraag: »Is het boek mooi?" Want hij zou terecht antwoorden: »Leelijke boeken hoop ik nooit te schrijven." Dus blijft hun niets over dan zoo hier en daar eens eerst een paar blaadjes te lezen; vallen die in hun smaak dan grijpen zij moed en beginnen van voren af aan.

Weer anderen doen niet als de vorigen, maar denken: Beginnen bij 't begin. Maar, zoo zeggen ze verder, ik behoef niet alles te lezen. Wat kan het mij schelen hoe een huis of een landschap of iemands gemoed er uitzag? Ik lees veel liever wat er *gebeurde*, wat de menschen *deden*. Al dat andere is maar ballast en saai; ik sla het over.

Ook vindt men menschen en zelfs zeer vele, die nooit de voorrede van een boek lezen. Dat is voor de liefhebbers, zeggen ze; 't is ons om 't verhaal zelf te doen. Ja velen vergeten zelfs te zien wie de schrijver of schrijfster is van 't boek, dat ze lezen.

Niet minder groot eindelijk is 't aantal van hen, vooral tegenwoordig, die geen dikke boeken willen lezen. Ze lezen liever tien dunne boekjes dan één dik, al staat in dit laatste ook minder dan in al de andere samen. En als een boek uit twee, drie deelen bestaat, beginnen ze er maar niet eens aan.

Zoo zijn er dus velerlei lezers, onder jongen en ouden, behalve nog zij die niets lezen dan wat zij volstrekt moeten, b. v. brieven, berichten enz. Dat zijn ongelukkige wezens, zooals ik er eens een sprak, die zei: »Wat kan ik er aan doen; ik heb er geen trek in." Het is dan ook opmerkelijk hoe de vrome Engelsche dichter Watts, wiens liederen nog in heel Engeland en Amerika gebruikt worden, telkens in zijn verzen er voor dankt, dat hij lust tot lezen heeft en het een zeer slecht teeken vindt, als iemand daarvan afkeerig is.

Of men nu zoo moet lezen als boven beschreven, dan wel anders — daarover, zoo de Heere wil — een volgenden keer.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Ned. Geref. Kerken.

BEROEPEN: Fijnaart, W. Sieders te Vlaardingen. — Enschede, D. J. B. Wijers te Hijlaard.

AANGENOMEN: Voorburg, C. Stelma te Wijkel.

BEDANKT: Werkendam, J. J. A. Ploos van Amstel te Reitsum c. a. — Aarlanderveen en Capelle aan den IJsel, W. Mulder Jr. te Harderwijk. — Vreeswijk, D. Bakker te Apeldoorn. — Rotterdam, P. J. W. Klaarhamer te Middelburg. — Zuidwolde (cl. Groningen), P. N. Kruijswijk te Hoogeveen.

Tot oefenaar bij de Ned. Geref. kerk te Sloten (N. H.), is door den kerkeraad benoemd de heer A. Janse, ouderling.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

DRIETAL: Wijhe, C. B. Bavinck, W. H. Oosten en C. B. Schoemakers, candidaten.

BEROEPEN: Naaldwijk en Makkum, M. Meijering, cand. aan de Theol. school te Kampen. — Brielle, H. Alting te Westbroek c. a. — Rouveen, C. R. Schoenmakers, cand. te Kampen.

AANGENOMEN: De Lier, W. de Jonge te Zalk en Veecaten.

BEDANKT: Kampen, A. M Donner te Assen.

Synodale Genootschapskerk.

TOEZEGGING VAN BEROEP: 's-Graveland, R. Jaarsma te Balk.

BEROEPEN: Muiden, H. Lambers te Longerhouw en Schettens. — Ingen, A. Buijsing Damsté te Oldenzaal. — Engwierum, J. P. Eringa te Ferwerd. — Kokengen, P. Bongers te Eemnes Buiten. — Bussum, A. H. L. de Bel te Wateringen. — Luuteren, A. J. van Wijngaarden te Mijdrecht. — Ede, C. Bouthoorn te Dirksland. — Goenga c. a., W. Hoekzema te Burum. — Rockanje en Ammerstol, T. Eppens, cand. te Groningen. — Opheusden, J. W. H. Kalkman te Alphen aan den Rhijn. — Rotterdam H. H. Barger te Vlaardingen. — Schipluiden, W. van Esveld te Brakel. — Haren c. a., J. G. van Walsem J. Jz. te Dinter.

AANGENOMEN: Heinoo, C. F. M. Deeleman te Tricht. — Zwijndrecht, W. P. van Lindonck te Kampen. — Monnikendam, T. Rinses te Oudega c. a. (H. O. N.)

BEDANKT: Amersfoort, A. J. Th. Jonker te Ellecom. — Maassluis, H. ten Kate te Harderwijk. — Noordwolde, L. J. van Hoorn te Scherpenzeel. — Aalsmeer, P. Bongers te Eemnes-Buiten. — Nieuw-Beierland, A. S Talma A.W.Ln. te Heinenoord. — Gameren (cl. Zalt Bommel), J. G. Bruining te Schoonhoven. — Wolsum en Westhem, J Hoekstra te Workum Neerlangbroek, J. C. G. Gobius du Sart te Bentluizen c. a.

Evangr. Luth. Kerk.

BEROEPEN: Oude-Pekela, J. W. Pont te Tiel.

Correspondentie

Aan den Weleerw. Zeer gel. heer Ds. J. H. C. Wagener, pred. te Antwerpen,

Weleerw. Zeer gel. Heer!

In uw ingezonden stuk in No. 655 van de *Heraut*, vraagt u opgave van den naam en de woonplaats van den inzender van het stuk, dat in de *Heraut* van 8 Juni een plaats vond en ook handelde over de Belgische Hervormde kerk, die erkend is door den Staat. Niemand anders dan de ondergeteekende is van de door u gewraakte woorden de schrijver In een buitenlandsch blad las ik eenige mededeelingen omtrent den arbeid der Belg. Zendingskerk, die nam ik over en voegde er eenige opmerkingen aan toe. Voor het geschrevene ben ik geheel en alleen verantwoordelijk en hoop mij ook daarover in het volgend nummer van dit blad te verantwoorden

Gelooft mij,

Uw dw. dr.
W. F. A. WINCKEL.

Advertentiën.

Den 3den Aug. e.k. hopen onze geliefde Ouders:

JACOB VAN REENEN
EN
ANN ELISABETH WETZEL
HUNNE
25-jarige Echtvereeniging
TE HERDENKEN.
Hunne lief hebbende Kinderen.
Receptie: Zondag 3 Augustus a. s., Prinsengracht 24.

Het behaagde den Heere, na een smartelijk lijden van slechts weinige dagen, van ons weg te nemen, onze eenige lieveling

SYKE FRANCIJNA,

op den beminnelijken leeftijd van 8 jaren.
Sterke de Heere ons in deze voor ons zoo pijnlijke beproeving.

A. C. VAN DRIMMELEN.
L. M. VAN DRIMMELEN—VAN MOURICK.

Klundert, 19 Juli 1890.

Te Koop:
voor den meestbiedende, de jaargangen der **HERAUT** van 1883 tot en met 1889. Brieven franco, onder lett. K, aan de boekhandelaren J. v. GOLVERDINGE & Zn., *Den Haag.*

Classikale Credentiebrieven
voor de Ned. Geref. Kerken, per 25 stuks *f* **0.45**, per 100 stuks *f* **1.60**, franco per post tegen inzending van postwissel. Verkrijgbaar bij
JAN HAAN, te Groningen.

Is verschenen bij den uitgever K. LE COINTRE, te *Middelburg:*
Het recht, de kracht, de grond der hope tot de stichting en instandhouding van onze Hoogeschool met den Bijbel.
TOESPRAAK, gehouden in de ure des gebeds ter inleiding van de 10de jaarvergadering der Vereen. voor H. O. op Geref. grondslag, door P. J. W. KLAARHAMER, Bedienaar des Woords te Middelburg. Prijs *f* **0.30**.

Uitgave van A. FISSCHER. --- Utrecht.

IS VERSCHENEN:

Verkondigt den dood des Heeren totdat Hij komt.

Zeven Leerredenen,

NAAR AANLEIDING VAN

Ps. CXXX : 3 en 4. De waarachtige zelfbeproeving. Jes. XII : 1b. Heilzame toorn. Joh. I : 40c. De tiende ure. Jes. LV : 3. Hoort en uwe ziel zal leven. Jes. XXXIII : 21a. De Heere aldaar bij ons heerlijk. Jes. XXXIII : 21b. Een plaats van rivieren van wijde stroomen. Hebr. IX : 27, 28. Zal ten andere maal zonder zonde gezien worden.

VAN

H. HOEKSTRA,

Predikant te Utrecht.

Uitgegeven ten voordeele van een Wijkkaal der Ned. Gereformeerde Diaconie.

Prijs f 0.75.

Bij alle Boekhandelaars te ontbieden, of na ontvangst van postwissel franco toezending.

Op de Natuurbleekerij
van **Grootebierk** en **Goedwater**, kunnen nog **DROOGE WASSCHEN** worden aangenomen.
Adres N. VAN DOOIJEWEERT, Bleekerij te *Oosterbeek.*

Woensdag a. s verschijnt bij A. FERNHOUT, te Amsterdam:

LEERREDE
Naar den Vierden Zondag van den
Heidelbergschen Catechismus,
door
Dr. W. VAN DEN BERGH,
in leven Predikant bij de Gereformeerde Kerk van Voorthuizen.

Uitgegeven ten voordeele van de
SCHOOL MET DEN BIJBEL TE KOOTWIJKERBROEK,
DOOR
H. W. VAN LOON,
Predikant te Amsterdam.

Dr. VAN DEN BERGH gaf nooit een leerrede in druk. Deze werd kort voor zijn dood gesteld, maar nimmer uitgesproken.

De prijs is f 0.15.

Tegen overmaking van het bedrag in postzegels of per postwissel volgt onmiddellijk toezending.

Tractaat van den Sabbath.
Historische dogmatische studie,
DOOR
Dr. A. KUYPER.
Prijs *f* 1.60. Gebonden *f* 2.10.
Amsterdam. J. A. WORMSER.

De Geldigheid
van de
Oude Kerkenordening
der
Nederl. Gereformeerde Kerken.
REDE
gehouden bij de overdracht van het Rectoraat der Vrije Universiteit,
den 21sten October 1889,
DOOR
F. L. RUTGERS,
Theol. Dr. en Prof.
Met aanteekeningen en actestukken.
Prijs *f* 1.20.
Amsterdam. J. A. WORMSER.

Vrije Universiteit.

Bij het eindigen van den academischen cursus hebben weder drie »hospitanten", die hun studietijd alhier voleindigd zagen, ons verlaten. 't Zijn nu reeds omstreeks een twintigtal »alumni" van onze geliefde stichting, die de vrucht hunner studien mogen doen ten goede komen aan de kerk en aan de school. Zij hebben allen een loffelijk getuigenis onder ons achtergelaten. En voor zoover zij ondersteuning ontvingen uit het *studiefonds*, ter tegemoetkoming in de meest noodzakelijke onkosten, die de tijd van het studentenleven, hoe sober ook aangelegd, altijd meebrengt, mogen wij met dankbaarheid zeggen, dat de hulp, door zoo veler liefde geboden, aan hen goed besteed is.

Nu zijn intusschen de sollicitanten, nieuw aankomende studenten, voor de leeggevallen plaatsen in het Hospitium, en ter verkrijging van eene toelage uit het studiefonds, al weer meerderen dan het getal dergenen die ons verlieten. Wij weten er geen raad mee. En zien daarbij tevens de noodzakelijkheid in om de toelagen, die tot nog toe toegewezen zijn, aanmerkelijk in te krimpen vanwege het voortdurend tekort, waarmee de rekening van het studiefonds telken jare, en niet het minst het laatste jaar, sluit.

Wij zijn zoo vrij vrienden en belangstellenden, inzonderheid hen die den zegen, welken de Heere in de Vrije Universiteit ons schonk, reeds op de proef hebben mogen leeren kennen, op de noodzakelijkheid van voortdurende en steeds overvloediger hulp te wijzen. Het zou ons moeielijk vallen jongelingen die zich met goed getuigenis, en als zulken die »van goede hope" zijn, bij ons aanmelden, te moeten afwijzen. Laat dit, indien 't al moet, niet behoeven te geschieden uit oorzaak van onze traagheid en onverschilligheid. Integendeel! een ieder onzer doe ook hierin wat zijne hand vindt om te doen; wekke anderen mede daartoe op; en worde zelf opgewekt tot een blijmoedig geven, in ootmoedigen dank voor de rijke en onverdiende zegeningen, waarmee de Heere ons telkens voorkomt; en onder veel dankerkentenis dat het Hem behaagt nog eer in onzen lande te doen wonen!

DE HARTOG.

In dank ontvangen:
Voor de Vereeniging:
Aan contributiën: Door den heer Ph. de Wolff te Sneek *f* 157: **aan collecten:** door Ds. C. W. E. Ploos van Amstel van de Ned. Ger. kerk te Hantum c. a. *f* 8.87, door den heer Jb. Rievit van de Ned. Ger. kerk te den Bommel, *f* 7.50; **aan schenkingen:** door den heer Arie Verduijn van de Stuiversver.: Alfen-Oudshoorn *f* 18.50; door den heer W. Hovy van H. v. d. Snel te Anjum bijeengebrachte ¼ centen *f* 1.16; door den heer Ph. de Wolff van A. M. te S. *f* 10; door den heer H. J. de Heer te Leiden van J. M. voor het lezen van de *Heraut f* 1; van den heer B. *f* 0.60, gecoll. in de kerk *f* 1, samen *f* 2.60.
Voor het Studiefonds:
Bij Prof. Dr. A. H. de Hartog N. P. Tuininga te Franeker *f* 5.
S. J. SIKEFAT, *penningmeester.*
Hilversum.

Uitgaven van J. A. WORMSER, te Amsterdam.

WERKEN van Dr. A. KUYPER.

Het werk van den Heiligen Geest.
Deel I. **Voor de kerk in haar geheel;** Deel II en III. **Voor de enkele personen.** In fraaien stempelband *f* **8.90**; ingenaaid *f* **7.50.**
Afzonderlijke deelen zijn niet verkrijgbaar.

Dagen van Goede Boodschap.
I. In den Kerstnacht. II. De Paaschmorgen. III. Op den Pinksterdag. IV. Oud- en Nieuwjaar.
Prijs van de geheele serie in vier fraaie stempelbanden *f* **5.60**; in vier deelen ingenaaid *f* **3.60**. Elk deel is op zichzelf compleet en verkrijgbaar, geb. à *f* **1.75**, ing. à *f* **1.20**.

Gomer voor den Sabbath.
Meditatiën over en voor den Sabbath. Prijs *f* **1.90**; in stempelband *f* **2.40**.

Uit het Woord. Bijbelstudiën.
Eerste serie, deel II. Tweede serie, deelen I, II, III. Prijs per deel *f* **3.40**. Gebonden *f* **3.90**. Deel I en II van de Eerste Serie zijn uitverkocht.

Honig uit den Rotssteen.
DEEL II.
Part. prijs *f* **2.90**. Gebonden *f* **3.40**. Deel I is uitverkocht.

De drie Formulieren van Eenigheid,
voor kerkelijk en huiselijk gebruik, benevens het **Kort Begrip der Christelijke Religie,** uitgegeven door de Predikanten C. A. RENIER en B. VAN SCHELVEN. *Zevende Vijfduizend.* Prijs gecartonneerd *f* **0.40**; 25 ex. *f* **9.50**; 50 ex. *f* **18.—**. In rood linnen stempelband *f* **0.90**. Dezelfde uitgave met wit papier voor handteekeningen *f* **2.50**.

De Vleeschwording des Woords.
Prijs *f* **1.90**. Gebonden *f* **2.40**.

De twaalf Patriarchen.
Bijbelsche Karakterstudiën. Prijs net ingebonden *f* **1.—**, ingenaaid *f* **0.75**.

Het Calvinisme en de Kunst.
REDE bij de overdracht van het Rectoraat der **Vrije Universiteit**, op 20 October 1888. Prijs *f* **0.90**.

Tractaat
van de Reformatie der Kerken.
Aan de zonen der Reformatie hier te lande aangeboden op Luthers vierde eeuwfeest.
Prijs *f* 2.50.

„Ons Program".
Prijs *f* **3.60**, in linnen band *f* **4.50**.

„Sion door recht verlost."
TIJDREDE. Prijs *f* **0.50**.

Tweeërlei Vaderland.
Prijs *f* **0.50**.

Niet de Vrijheidsboom,
MAAR HET KRUIS.
TOESPRAAK ter opening van de **Tiende Deputatenvergadering**, in het Eeuwjaar der Fransche Revolutie. Prijs *f* **0.40**.

Eer is teer.
Tegen Mr. W. H. DE BEAUFORT'S *Gidsartikel:* **„De Deputatenvergadering".** Prijs *f* **0.90**.

„Onnauwkeurig"?
Aan »*Het Vaderland*", in zake Mr. W. H. DE BEAUFORT'S **Verweerschrift.** Prijs *f* **0.90**.

Scolastica.
Het geheim van echte studie. 2de druk Prijs *f* **0.40**.

Handenarbeid.
Overdruk *(ter verspreiding)* uit »De Standaard". Prijs *f* **0.15**; 25 ex. *f* **3.—**; 50 ex. *f* **5.—**; 100 ex. *f* **8.—**.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ, WARMOESSTRAAT 106 AMSTERDAM.